

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

4
КВІТЕНЬ
1987

**12 КВІТНЯ —
ДЕНЬ КОСМОНАВТИКИ**

**22 КВІТНЯ —
ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ
ВОЛОДИМИРА ІЛЛІЧА
ЛЕНІНА**

Вірш Галини ДЕМЧЕНКО

Ряст, медунка
Розквітають,
Загули
Джмелі і бджоли.
Рідний край
Пташки вітають.
Квітне в квітні
Все довкола!

© «Малютко», 1987.

РАЗ, ДВА, ТРИ

Не часто мав Володимир Ілліч змогу відпочивати. Та вже як випаде така часинка, Ленін сідав у автомобіль і їхав куди-небудь до лісу. Під час однієї з прогулянок вийшов він на галяву й побачив дівчинку. Дівчинка була зовсім маленька. Пальтечко з чужого плеча. З-під хустини кіска вибилась. У руках кошелік. А в кошеліку один-однісінький гриб. Стоїть дівчинка біля берези й гірко плаче.

— Ти ж чого це плачеш? — спитав Володимир Ілліч.

Не відповіла дівчинка. Навіть ще дужче заплакала.

Понишпорив Ілліч у себе в кишені і сказав:

— Раз, два, три — з'явся, горіх! — І нахилився над кошеліком. Дівчинка притихла. Зазирнула до кошеліка. І справді — горіх лежить. «Ну й дива!» — зачудувалася вона.

— Як тебе звуть? — спитав Володимир Ілліч.

— Варя.

— Що ж, Варю, з тобою приключилося?

— Заблукала, — пхенькнула дівчинка. — Де наша Миронівка — не знаю.

— Не журися. Знайдемо вашу Миронівку... А де твої гриби?

Не пощастило Варі. Не знайшла грибів.

— Цьому теж можна зарадити, — сказав Володимир Ілліч.

Пройшли вони трохи, і раптом Ленін гукнув:

— Раз, два, три — з'явся, білий гриб!

Глянула дівчинка: гриб боровик. Товстенька ніжка, м'ясиста голівка. Під дубком, наче солдат, стоїть.

Нахилилася Варя, а поряд ще один гриб. Трохи далі — третій. За третім — ще й ще. Набрала їх дівчинка повен кошелік. Поглядає здивовано на Леніна. Пройшли вони лісом далі. Зупинився Ленін, хитро очі примружив і раптом:

— Раз, два, три — з'явись, автомобіль!

Глянула Варя за ялинку. Ну й чудо, чудо з усіх чудес — стоїть автомобіль.

— Сідай, будь ласка, — сказав Володимир Ілліч і відчинив дверцята.

Покотив автомобіль спочатку лісовою дорогою, потім полем. От і Миронівка.

Та шкода Варі, що все так швидко кінчилося. Помахав Ленін на прощання рукою, поїхав. Прибігла Варя додому, розповіла, як заблукала в лісі, як стрівся потім незнайомий дядечко. Про чудеса розповіла: про автомобіль, про горіх, про гриби.

— Він чарівник,— сказала Варя.— Він усе, що захочеш, може.

Довго потім гадали в Миронівці, хто ж це Варю з лісу вивів.

ДО 65-РІЧЧЯ
УТВОРЕННЯ СРСР

БІЛОРУСІЯ

У дружній сім'ї Радянських республік Білорусію називають синьою сестрою. Це тому, що тут щедро сіють льон. Квіточки ж у льону — сині, як весняне небо. А ще в цьому казковому краю багато річок та озер. Теж синіх, синіх. З давніх-давен живуть на їхніх берегах білоруси — невтомні трудівники, чудові казкарі й піснярі.

НАРОДНІ ПІСЕНЬКИ

НАЛЕТІЛИ ГУСИ

Налетіли гуси,
Сіли на воротях
В червоних чоботях.
Стали думати-гадати,
Чим дитятко годувати:
Чи кашкою, чи медком,
Чи солодким молочком.

ПІШОВ КОТОК

Пішов коток на місток,
Зловив рибку наш коток
Чи їсти самому?
Чи нести додому?
Я й сам разок укушу
І Маринці віднесу.

ЛІЧИЛКА

Раз, два, три, чотири,
Кицю грамоти учили:
Не читати, не писати,
А за мишками ганяти.

Загадки

Не лікар, а дерева лікує.

Дягу

Що воно за очі: одне світить серед дня,
друге — серед ночі.

Сонце й Місяць

На полі Ярох розсипав горох,
стало світати — нічого збирати.

Місяць і зорі

Написав Валентин ЛУКША

**Якщо знатимеш
Природу,
Можна вгадувати
Погоду.**

Ліс без вітру
Шумить —
Скоро дощ
Зашелестить.

Як квочка скликає
Під себе курчат —
Береться на дощ,
Або навіть на град.

Кульбаба парасолю
Складає і хова,
То хмара насуває
Дощова.

Малюнки Марини КИЇВСЬКОЇ

Вірш Данути БІЧЕЛЬ-ЗАГНЕТОВОЇ

ГАБРИНЬКА І ГАБРУСЬ

Габринька і Габрусь
Малюють Білорусь:
Малюють Сож, Дніпро,
І діток, і село,
Ще й росяний наш гай,
Де зайчики малі,
Бо люблять рідний край
Понад усі краї.

Переклала з білоруської Галина КИРПА

Ч **Василь Іванович Чапаєв**

У роки громадянської війни Чапаєв був одним із найславетніших червоних командирів. У боях з ворогами молоді Країни Рад він виявляв дивовижну сміливість і винахідливість. Чапаєв ніколи не відступав перед труднощами, не занепадав духом. Бійці дуже любили його. Вони йшли за ним у вогонь і в воду.

Малюнки Віктора ГЛУЗДОВА

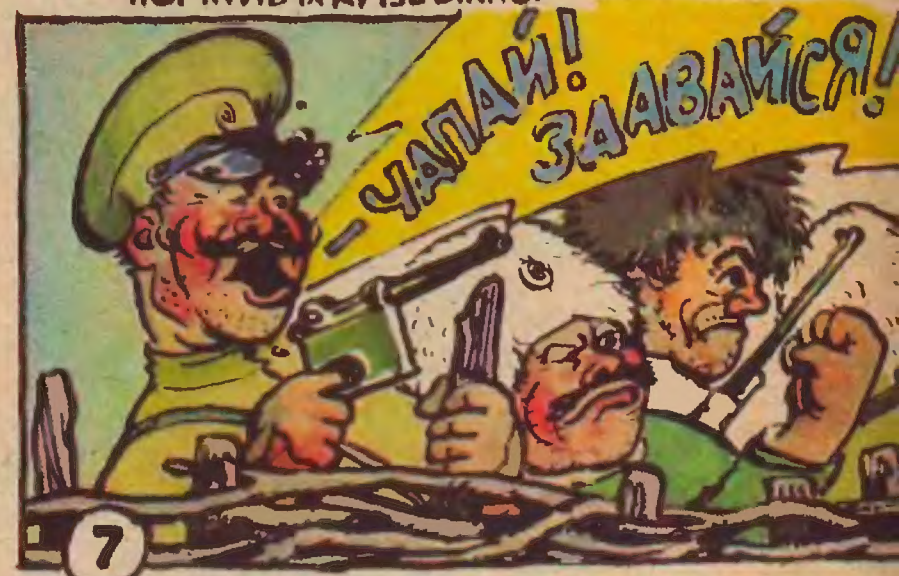
10 Вороги принаймися. Метикують, як би їм хату підпалити.

1 Якось випала Чапаєву вільна година і він вирішив навідати з кількома бійцями своє село.

4 Хоробрий Чапаєвець Петько Ісавєв зразу помітив їх крізь вікно.

7

11 Та не встигли й оком кліпнути, як були розбиті.

2 РІДНІ РАДІСНО ЗУСТРІЛИ ВАСИЛЯ ІВАНОВИЧА.

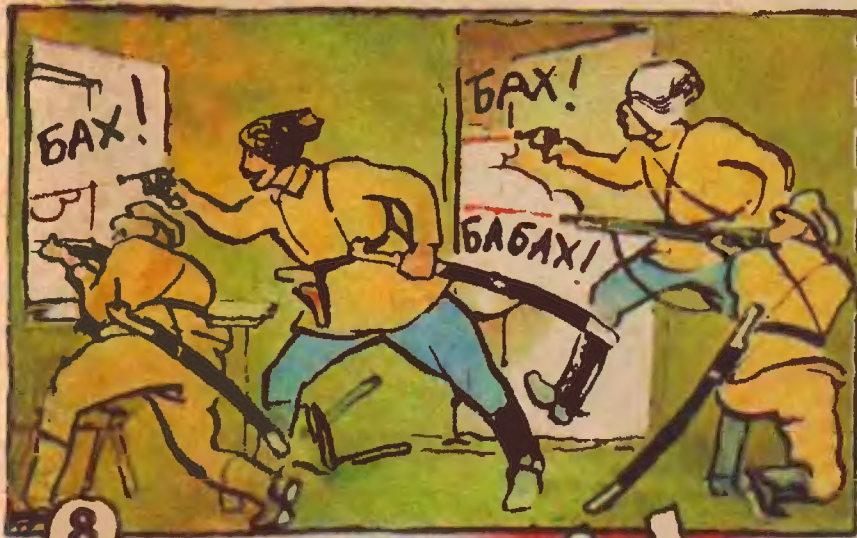
3 КОЛИ ЦЕ ПІДЇЗДИТЬ ДО ЇХНЬОГО ПОДВІР'Я ГАРБА ІЗ СІНОМ. А ЗА ГАРБОЮ ВОРОГИ.

5 ВОРОГИ ЗАЙНЯЛИ СТІЛЯНИНУ.

6

8

9 ВИСКОЧИВ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ З БІЙЦЯМИ НА ДВІР: —БАТЬКУ! ТРЕБА НЕПОМІТНО ВІДНИНИТИ ВОРОТА!

Написав Василь СЛАПЧУК

Із сиром пироги

Костик сидів на приступцях ганку і їв пироги. Як сита миша, він вигризав із кожного пирога начиння, а те, що лишалось, недбало кидав курям. Кури збігалися до Костика з усього подвір'я. Вони запопадливо зазирали йому в руки й гуртом налітали на кожну крихту. Тільки зозулястий півень стояв осторонь і вдавав, що до всього цього йому байдуже.

Раптом він підскочив до Костика, вхопив із полумиска останнього пирога і, тріпнувши крильми, злетів аж на вершечок хліва. Там півень наступив на пиріг пазуристою лапою, швиденько видзьобав з нього начиння, а тісто кинув на землю.

Саме в цю мить вийшла з хати Костикова бабуся.

— Бабцю, — наскаржився Костик, — когутисько в мене пирога поцупив.

— Ох, розбійник! — стала соромити півня бабуся. — Пирога вкрав ще й поглумився над ним. Де ж бо це бачено, щоб сир виїсти, а тісто викинути!

— Квок-квок! Квок-квок! — ображено крикнув з хлівця півень, що курячою мовою означало: «Я ж у вашого Костика навчився».

Написав Володимир СЕНЦОВСЬКИЙ

На кладці

До вузької кладки, що лежала над стрімким потічком, підійшла бабуся з кошиком. З острахом ступила на дощечку й тихенько подибуляла. На середині потічка кладка хитнулася, бабуся зойкнула й завмерла.

Неподалік Тимко з Мишком пускали паперові кораблики. Швидка весняна вода підхоплювала їх і несла до глибокого яру.

Побачили хлопці бабуся й заперечалися.

— Упевнений,— сказав Тимко,— що бабуся не перейде через струмок. Хіба пройдеш по вузькій дошці без палиці?!

— А от і перейде,— заперечив Мишко. Тим часом бабуся не втрималася на кладці й оступилась у воду, набравши повні черевики.

Хлопці підбігли до неї, допомогли вилізти на протилежний берег.

— Спасибі, мої ластів'ята,— подякувала старенька і з кошика дістала хлопцям два апельсини.

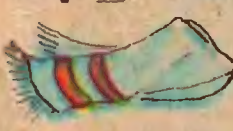

Але Тимко з Мишком почервоніли і, не взявши гостинця, побігли геть.

Малюнки Наталі ЖУРАКІВСЬКОЇ

ДЗВІНОЧОК

ПРОЧИТАЙ САМ:

 ГЛЯНУЛО У , І ПРОКИНУЛАСЯ. ЗАСТЕЛИЛА , СТАЛА НА ЗАРЯДКУ — РАЗ — ДВА, РАЗ — ДВА, І МЕР-
ЩІЙ ДО . ЧИСТИТЬ ЗУБИ, З УМИВАЄТЬСЯ,
 УТИРАЄТЬСЯ. ЗАПЛЕЛА ПЕРЕД КОСИЧКИ,
ПОВ'ЯЗАЛА , ОДЯГЛА . І ВСЕ РОБИТЬ САМА.
ЗАРУМ'ЯНИЛОСЯ ЛИЧКО В , ЯК .

ДОМАЛЮЙ, РОЗФАРБУЙ!

ВІДГАДАЙ!

Намалювала Ірина Троцак

Написав Борис БОВК

Під землею, подивіться,
Незвичайна залізниця.
Сновигають поїзди:
Цей — туди, а той — сюди.
Ми до станції «Дніпро»
Їдем з татом на

Написав Василь СТРУТИНСЬКИЙ

Вітя вірші прочитав,
Я з Васильком заспівав.
Слово в слово, тон у тон
Повторив.....

ПОЛІЧИ!

Скільки коштують усі пірамідки,
якщо їхня вартість однакова?

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р.
Київ.

Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь»

МАЛЫШОК

№ 4 (328) 1987

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ
для детей дошкольного возраста
(На украинском языке).

Основан в 1960 г.

Издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь»

Адрес редакции: 252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.

Тел. 446-58-82, 441-04-75.

Головний редактор
С. О. Єфіменко.

Редакційна колегія:

А. І. Григорук (відповідальний секретар), А. С. Камінчук, Н. Й. Лопухова, К. В. Назаренко, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч, Л. Я. Сергієнко, Є. А. Таранова, А. К. Тетьора, О. Н. Яблонська.

Художній редактор Я. Д. Левич.

Здано до набору 19. 01. 87.

Підписано до друку 19. 02. 87.

Формат видання 84 × 108¹/₁₆

Друк офсетний.

Умовн. друк. арк. 1, 68.

Умовн. фарбовідб. 10,08.

Обл. вид. арк. 2,67.

Тираж 651500 пр. Зам. 7-5.

Поліграфкомбінат

ЦК ЛКСМУ «Молодь».

252119. Київ-119,

вул. Пархоменка, 38—44

Полиграфкомбинат

ЦК ЛКСМУ «Молодь».

ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці

Людмили Загорної

Макет Марини Київської

Текст набрано із застосуванням
вітчизняного фотонабірного
комплексу «Каскад»

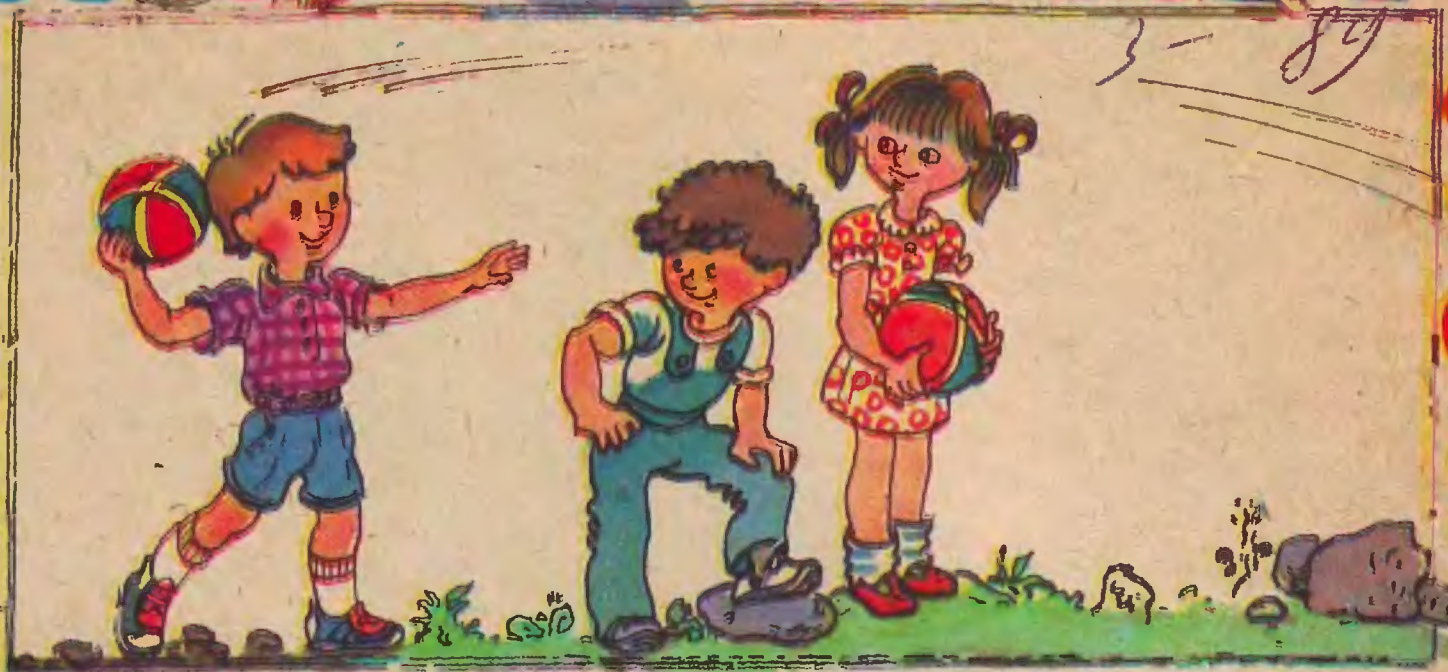
Наша адреса:

252119, Київ-119,

вул. Пархоменка, 38—44.

Журнал «Малютко».

СПОРТИВНА

1. Кинь м'яч спочатку лівою рукою, потім правою. Яка рука послала м'яч далі, та й перемогла.

2. Прокоти м'яч між двома лініями, підштовхуючи його паличкою.

3. Прокоти м'яч так, щоб не зачепити поставлені в ряд кеглі або кубики.

4. Кинь м'яч догори і злови його.

Малюнки Жанны ПОКУЛИТИ